

РЕШЕНИЕ

№ 2181

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 09.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **4910** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. В. М., с адрес в [населено място] против неоснователно бездействие на директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" със седалище в [населено място], за изпълнение на задължение, пряко произтичащо от разпоредбата на чл.358, ал.3 от КТ - служебно изпращане на съда на искова молба, подадена до некомпетентен орган - искане вх.№18037664/10.04.2018г. , вх.№18102051/22.08.2018г., вх.№18108988/02.10.2018г., вх.№18117914/16.11.2018г. и вх.№19011861/06.02.2019г.

Жалбоподателят твърди, че работодателят [фирма] със седалище в [населено място] е прекратил трудовото му правоотношение. Тъй като работодателят не му изплатил дължимите трудови възнаграждения и обезщетения М. сезирал Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" с посочените по-горе искания /една част наименовани "сигнал"/ за издаване на задължително предписание до работодателя за изплащане на дължимите суми. С уведомление от 19.03.2019г. жалбоподателят бил уведомен, че управителят на [фирма] е бил призован със съдействието на органите на СДВР, но не е представил изисканите от него документи и споразумение за изплащане на сумите, както и че споровете относно изпълнението на трудовите правоотношения се разглеждат от съдилищата по реда на ГПК. В тази връзка жалбоподателят приел, че административният орган е установил трудов спор и административното производство срещу работодателя е приключило или прекратено.

Тъй като исканията по съдържание съответствали на искиви молби жалбоподателят стигнал до извод, че исканията му по чл.404, ал.3 и ал.6 от КТ, на основание чл.358, ал.3 от КТ ответникът следва да изпрати служебно на съда за разглеждане и решаване. След като Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" не изпратила исканията в съответния съд, на 13.08.2019г. жалбоподателят подал искива молба до Софийски районен съд за защита на нарушените му права по прекратения трудов договор, въз основа на която било образувано гр.д. №47068/2019г. На 26.02.2021г. М. подал искане до Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" процесните пет искания, отговарящи по съдържание на искиви молби да бъдат служебно изпратени в СРС, за прилагане по образуваното гр.д. №47068/2019г. До подаване на жалбата органът не изпълнил това свое задължение. Правният интерес от оспорване на неоснователното бездействие жалбоподателят обосновава с наличието на три годишен давностен срок за предявяване на искиве по трудови спорове за парични вземания, който счита за спазен предвид на това, че първоначалните искания са от 10.04.2018г., а изискуемостта на паричното вземане от работодателя е настъпила на 10.04.2015г. Искането е, на основание чл.256, ал.3 от АПК съдът да осъди директорът на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" да изпълни задължението си пряко произтичащо от разпоредбата на чл.358, ал.3 от КТ като изпрати служебно на СРС петте искания. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата. Твърди, че във връзка с многократните сезирания на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" от жалбоподателя, ответникът в резултат на контрола е наложил задължителни за изпълнение предписания, съставени са актове и са издадени наказателни постановления, като всички административни актове не са оспорени и са влезли в сила. Във връзка с образуваното гр.д. 47068/2019г. по описа на СРС и направеното искане от М. за изпращане на процесните искания на гражданския съд сочи, че жалбоподателят няма качеството на заинтересована страна в проведените в дирекцията производства, поради което изпращането на материалите може да стане само по изрично разпореждане на съда. Оспорва се твърдяното бездействие. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 10.04.2018г. жалбоподателят подал сигнал с вх. №18037664 до директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", за това че фирма [фирма] при прекратяване на трудовото му правоотношение не му изплатила дължимите трудови възнаграждения и обезщетение. Поискал дирекцията да извърши контрол по изплащане на неизплатените трудови възнаграждения и обезщетения и да даде на работодателя задължителни предписания по чл.404, ал.1, т.12 от КТ /л.115/.

Във връзка със сигнала е извършена проверка и е съставен протокол. С писмо от 21.06.2018г. Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" е уведомила М. за резултата от проверката. Разяснени са правата на жалбоподателя по КТ; за възможността жалбоподателят да предяви иск по съдебен ред за парични вземания в тригодишен давностен срок, считано от деня, в който по вземането е трябвало да се извърши плащане по надлежен ред; за съдът пред който се предявяват искивете по КТ, за давностните срокове и за безплатното производство по трудови дела. Посочено е, че за констатираните нарушения на трудовото законодателство и за отстраняване на

нарушенията са наложени принудителни административни мерки.

С документ вх.№18102051/22.08.2018г. жалбоподателят благодарил на ответника за предоставената информация с писмо от 21.06.2018г. и за извършената контролна дейност до момента. Информирал, че на 13.06.2018г. е сключил споразумение с работодателя, както и че до 22.08.2018г. [фирма] му е заплатило сумата 1500 лв. и една част от законната лихва. Поискал е дирекцията да продължи контрола по спазване на трудовото законодателство и да му предостави копие от влязлото в сила предписание до [фирма] с цел образуване на заповедно производство. Жалбоподателят е поискал също ответникът да упражни правото, предвидено в чл.625 от ТЗ и да подаде искова молба за откриване на производство по несъстоятелност на [фирма] /л.51/.

С писмо от 25.09.2018г. ответникът е уведомил жалбоподателя, че във връзка със сигнала от 22.08.2018г. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в [фирма] и са дадени предписания на основание чл.404, ал.1, т.12 от КТ за изплащане на обезщетение и трудови възнаграждения с краен срок на изпълнение 25.10.2018г. Със същото писмо са разяснени правата на жалбоподателя да поиска издаване на заповед за изпълнение след снабдяване с книжата по реда на чл.128, т.3 от КТ; за възможността жалбоподателят да предяви иск по съдебен ред за парични вземания в тригодишен давностен срок, считано от деня, в който по вземането е трябвало да се извърши плащане по надлежен ред; за съдът пред който се предявяват исквете по КТ, за давностните срокове и за безплатното производство по трудови дела. Посочено е, че за констатираните нарушения на трудовото законодателство и за отстраняване на нарушенията са наложени принудителни административни мерки и са съставени АУАН /л.56/.

С документ вх.№18108988/02.10.2018г. В. М. е благодарил на директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" за предоставената писмена информация с писмо и за извършената контролна дейност до момента. Същевременно е обърнал внимание, че неговият сигнал е с вх.№18102051/22.08.2018г., а не с вх.№18102480/22.08.2018г., както е посочено с писмото, С това писмо М. е поискал да му бъде предоставено копие от даденото по негово искане и влязло в сила предписание по чл.404, ал.1, т.12 от КТ на [фирма] за изплащане на неизплатените му трудови възнаграждения и обезщетение след прекратяване на трудовото правоотношение, дължими заедно със законната лихва за просрочени парични задължения съгласно чл.228, ал.3 и чл.245, ал.2 от КТ. Посочил е също, че искания документ е необходим за заявяване на искане пред съда за постановяване на незабавно изпълнение по чл.418, ал.1 от ГПК и за издаване на изпълнителен лист въз основа на представен документ по чл.417, ал.8 от ГПК. Направил е и искане за инспектиране за изискуеми и неизпълнени за повече от два месеца задължения за трудови възнаграждения и обезщетения към най-малко една трета от работниците и служителите на дружеството. Жалбоподателят е поискал също ответникът да упражни правото, предвидено в чл.625 от ТЗ и да подаде искова молба за откриване на производство по несъстоятелност на [фирма] /л.20/.

С писмо от 09.10.2018г. директорът на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" е отстранил допуснатата техническа грешка при изписване на номера на сигнала от 22.08.2018г. и на основание чл.404, ал.6 от КТ е изпратил копие от протокола за извършена проверка №1829382/21.09.2018г.

С вх.№18117914/16.11.2018г. /л.145/ жалбоподателят уведомил ответника, че

[фирма] не е изпълнил връченото му на 21.09.2018г. задължително предписание и в определения срок не изплатил на М. дължимите трудови възнаграждения и обезщетение. Поискал е упражняване на контрол за спазване на изискванията на трудовото законодателство и издаване на задължително предписание по чл.404, ал.1, т.12 от КТ на работодателя - длъжник.

С писмо от 14.12.2018г. Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" е уведомила М. за трудности по установяването на контакт с представляващия [фирма].

С искане вх.№19011861/06.02.2019г. В. М. уведомил Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" за споразумение с работодателя от 13.06.2018г. и неуредените с това споразумение въпроси и направил искане контролните органи на ИА"ГИТ" да осъществят контрол за спазване изискванията на трудовото законодателство от [фирма] във връзка с изплащането на неизплатените му трудови възнаграждения и обезщетение. Направил искане за издаване на ново задължително предписание за изплащане на всички неизплатени суми, необхванати от задължителното предписание от 21.09.2018г. С това писмо жалбоподателят е уведомил ответника, че се е снабдил с изпълнителен лист за сумата по споразумението от 13.06.2018г. и в задължителното предписание от 21.09.2018г. и е заявил, че за останалите суми не е предявил иск и очаква да му бъде предоставено копие от влязло в сила ново задължително предписание, с което да се снабди с изпълнителен лист.Направено е искане за проверка на начина на изчисляване на трудовите възнаграждения в дружеството, за задължаване на работодателя да преизчисли трудовото му възнаграждение, да коригира представените данни в НАП за осигурителния му доход, да преизчисли дължимото му обезщетение.

С писмо от 19.03.2019г. във връзка със сигнал вх.№19011861/06.02.2019г. ответникът е уведомил жалбоподателя, че след като управителят на [фирма] не е бил открит на известни адреси със съдействието на СДВР му е връчена призовка за явяване в дирекцията на 11.03.2019г. Тъй като и след посочената дата управителят не представил изискваните документи са били съставени 13 акта за установяване на административни нарушения.Жалбоподателя е уведомен, че споровете относно възникване, съществуването, изпълнението и прекратяването на трудовите правоотношения и установяването на трудовия стаж са трудови и се разглеждат от съдилищата. Уточнено е, че ИА"Главна инспекция по труда" осъществява възложен и от закона надзор за спазване на трудовото законодателство, а защитата на нарушените права е възложена на съдилищата /л.26/. - л.34

С определение от 11.01.2021г., постановено по гр.д. №47068/2019г. по описа на СРС е прекратено производството по делото, образувано по искова молба от 13.08.2019г., частично по иска с правно основание чл.128, т.2 от КТ, в частта, касаеща периода от 01.09.2015г. до 22.11.2017г., както и изцяло за иска с правно основание 221, ал.1 от КТ. В мотивите е посочено, че влязлата в сила заповед за изпълнение за трудовите възнаграждения на служителя за периода от м.09.2015г. до м.11.2017г. за обезщетението дължимо на основание чл.221, ал.1 от КТ, препятства възможността за развитие на последващ процес, какъвто е процесния. Съдът е стигнал до този извод след като е приел, че в заявлението /първоначалното предявяване на претенцията/ ищецът не е заявил, че се касае за частично предявени претенции и по тази причина исквата молба е недопустима предвид наличието на обективен идентитет между двете дела.

На 26.02.2021г. В. М. отправил искане до директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" подадените от него документи, съдържащи искове по констатирания трудов спор с изходящи номера вх.№18037664/10.04.2018г. , вх.№18102051/22.08.2018г., вх.№18108988/02.10.2018г., вх.№18117914/16.11.2018г. и вх.№19011861/06.02.2019г. да бъдат изпратени служебно по компетентност на Софийския районен съд по образуваното гр.д. № 47068/2019г. /л.12/.

Останалите документи, приети като доказателства по делото - протоколи, АУАН, наказателни постановления, призовки и други са неотнормими към казуса.

ПРАВНА СТРАНА

Предмет на защитата по чл.256 от АПК е задължението на административния орган да извърши дължими по закон действия, респ. действия по изпълнение на своите законни правомощия. С производството по чл.256 от АПК е дадена процесуална възможност за защита на гражданите срещу бездействието на администрацията в хипотезата, когато органите са задължени да извършат предписани от нормативен акт действия. На задължението на административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, следва да съответства регламентирано от същия нормативен акт субективно право на гражданин или организация. Защитното от закона субективно право, следва да може да бъде реализирано директно по силата на правна норма чрез съответстващо му действие от страна на административния орган, без да е необходимо издаване на индивидуален административен акт. Това са основните предпоставки за основателност на претенцията по чл.256, ал.1 от АПК.

Съгласно чл.358, ал.3 от КТ срокът по ал.1 не се смята пропуснат, ако преди изтичането му исковата молба е подадена до некомпетентен орган. В този случай исковата молба се препраща служебно на съда. Става въпрос за искова молба, която е подадена до некомпетентен орган. Касае се за фактическо действие с правно значение, тоест юридически факт. То не обективира волеизявление на административния орган, а представлява материално действие, за което административният орган е пряко задължен по силата на правна норма. Жалбоподателят твърди, че искане вх.№18037664/10.04.2018г., вх.№18102051/22.08.2018г., вх.№18108988/02.10.2018г., вх.№18117914/16.11.2018г. и вх.№19011861/06.02.2019г. всъщност представляват искиви молби, които по силата на чл.358, ал.3, изр.2 от КТ ответникът е следвало служебно да изпрати в СРС. Съдът намира, че в случая не е налице хипотезата на чл.358, ал.3 от КТ, защото подадените от жалбоподателя до директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" искания не представляват искова молба/искови молби, подадени до некомпетентен орган, в който смисъл е разпоредбата на чл.358, ал.3 от КТ. Документите с вх.№18037664/10.04.2018г., вх.№18102051/22.08.2018г., вх.№18108988/02.10.2018г., вх.№18117914/16.11.2018г. и вх.№19011861/06.02.2019г. представляват сигнали на жалбоподателя до директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" за осъществяване на надзор за спазване на трудовото законодателство от [фирма]. Действително в документите са изложени обстоятелства за неизплатени трудови възнаграждения и обезщетение, но това не ги характеризира като искиви молби. Посочените факти са съобщени с цел органът да се сезира и да извърши съответната проверка. Аргумент в тази насока са направените искания с петте документа, а именно: дирекцията да продължи контрола по спазване на трудовото законодателство, на основание чл.625 от ТЗ да подаде

искова молба за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на [фирма], да издаване задължителни предписания за изплащане на всички неизплатени суми. В една част от документите жалбоподателят благодарил за извършената контролна дейност до момента във връзка с подадения сигнал. Така е декларирал действителната си воля с документите да сезира органа за контрол по спазване на трудовото законодателство, а не сезиране на съд с искане за осъждане на работодателя да заплати дължимите суми.

От изложеното следва, че за ответника не е възникнало задължение по чл.358, ал.3, изр.2 от КТ да изпрати адресираните до него сигнали в СРС като искова молба/искови молби, адресирани до некомпетентен орган. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че едва на 19.03.2019г. е бил уведомен от ответника, за това, че споровете относно изпълнението на трудовите правоотношения се разглеждат от съдилищата. С писма от 21.06.2018г. /отговор на първия, подаден от жалбоподателя сигнал/, от 25.09.2018г. и от 19.03.2019г. жалбоподателят е уведомен, че споровете относно възникването, съществуването, изпълнението и прекратяването на трудовите правоотношения и установяването на трудовия стаж са трудови и се разглеждат от съдилищата. Уточнено е също, че ИА "Главна инспекция по труда" осъществява възложен и от закона надзор за спазване на трудовото законодателство, тоест ясно са разграничени правомощията на дирекцията и на съда. Многократно ответникът е разяснявал правата на жалбоподателя да поиска издаване на заповед за изпълнение след снабдяване с книгата по реда на чл.128, т.3 от КТ; за възможността жалбоподателят да предяви иск по съдебен ред за парични вземания в тригодишен давностен срок, считано от деня, в който по вземането е трябвало да се извърши плащане по надлежен ред; за съда пред който се предявяват исковете по КТ, за давностните срокове и за безплатното производство по трудови дела.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.256, ал.1 във вр. с ал.3 от АПК, СЪДЪТ,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. М., с адрес в [населено място] против неоснователно бездействие на директора на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" със седалище в [населено място], за изпълнение на задължение, пряко произтичащо от разпоредбата на чл.358, ал.3 от КТ

- служебно изпращане на съда на искова молба, подадена до некомпетентен орган - искане вх.№18037664/10.04.2018г. , вх.№18102051/22.08.2018г., вх.№18108988/02.10.2018г., вх.№18117914/16.11.2018г. и вх.№19011861/06.02.2019г.

ОСЪЖДА В. В. М., с адрес в [населено място] да заплати на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" със седалище в [населено място] сумата 100,00 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: